

Blood

Del 1: Digte fra et fald
Af Henrik Due Sjørlev

BLOD

Del 1: Digte fra et fald

Copyright: © Henrik Due Sjørslev 2013

Omslag: © Klaus Holm Neve 2013

ISBN: 9788740496963

Denne udgivelse er 1. del af ialt 3.

info@henrikdue.com

INDHOLD

side 5:	Den
side 6:	Idag blev jeg ikke bange
side 7:	Aske
side 8:	Jeg lånte i dag
side 9:	Ikke fordi
side 10:	Mine fodspor
side 11:	Det værste er ikke
side 12:	Det første fald
side 13:	Umuligt fald
side 14:	Trøst mig ikke
side 15:	Sorg
side 16:	Skrøbelig
side 17:	Må jeg låne livet en dag
side 18:	Nedfrosset
side 19:	Måske
side 20:	Vildfarne engle
side 21:	Stille
side 22:	Angst
side 23:	Når jeg engang ...
side 24:	Trøsteren
side 25:	Fortæl mig det bare
side 26:	Jeg er det lys du ej ville se
side 27:	Finale
side 28:	Et underligt vejr
side 29:	Torne
side 30:	Tavshed
side 31:	Genspejling
side 32:	Farvel
side 33:	Helvede på jord?
side 34:	Jeg falder
side 35:	Alt det jeg er
side 36:	Djævelens plan
side 37:	Min kærlighed er
side 38:	Denne kamp er ond
side 39:	Faldet
side 40:	Aflevering
side 41:	Fragmenter
side 42:	Giften
side 43:	Romance Camouflage
side 44:	Når jeg sover
side 45:	Synderen
side 46:	Ingenting
side 47:	Stilhed
side 48:	Et sted på vejen
side 49:	Den onde lykke
side 50:	Tårerne
side 51:	Storm
side 52:	Ulykkelige du
side 53:	Visnede blomster
side 54:	Fristelsen
side 55:	Kære ven - farvel

Tak til:

Synnøve Søe,
Klaus Holm Neve,
Min mor

og alle dem som igennem tiden har spurgt om jeg kke udgav mine digte.

Den

Den ventede pænt på sin tur
Den stod tålmodigt i rækken
Den masede sig ikke frem
Den ventede på de andre
Den havde slet ingen hast
Den var anderledes i sit sprog
Den var ikke som de andre
Den lænede sig forsigtigt frem
Den lånte tiden fra et hjerteslag
Den viste ham to spejle fra et liv
Den smilte stille, fattet, kærligt
Den pegede på disse spejle
Den viste ham mørke og lys
Den viste ham støj og stilhed
Den viste ham angst og tryghed
Den viste ham tårer og smil
Den viste den blinde sti hvor han gik
Den tog fat i begge hans hænder
Den aede hans ansigt så forsigtigt
Den sagde så: Kom! Kom nu! Det er nu!
Men, han kunne ikke - han jog den bort
Tanken...

I dag blev jeg ikke bange

I dag blev jeg ikke bange
Jeg plejede at blive bange

Det skete før at jeg følte
At nu ville alting standse

Min hjerne ville splintres
Mit hjerte ville stoppe

Blev bange når det skete
Var bange for at forsvinde

I dag var jeg ikke bange mér
Lod bare ske det som skete

Og I sekundet var jeg ligeglad
Var jo blot et ikke liv kort fortalt